Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36895
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

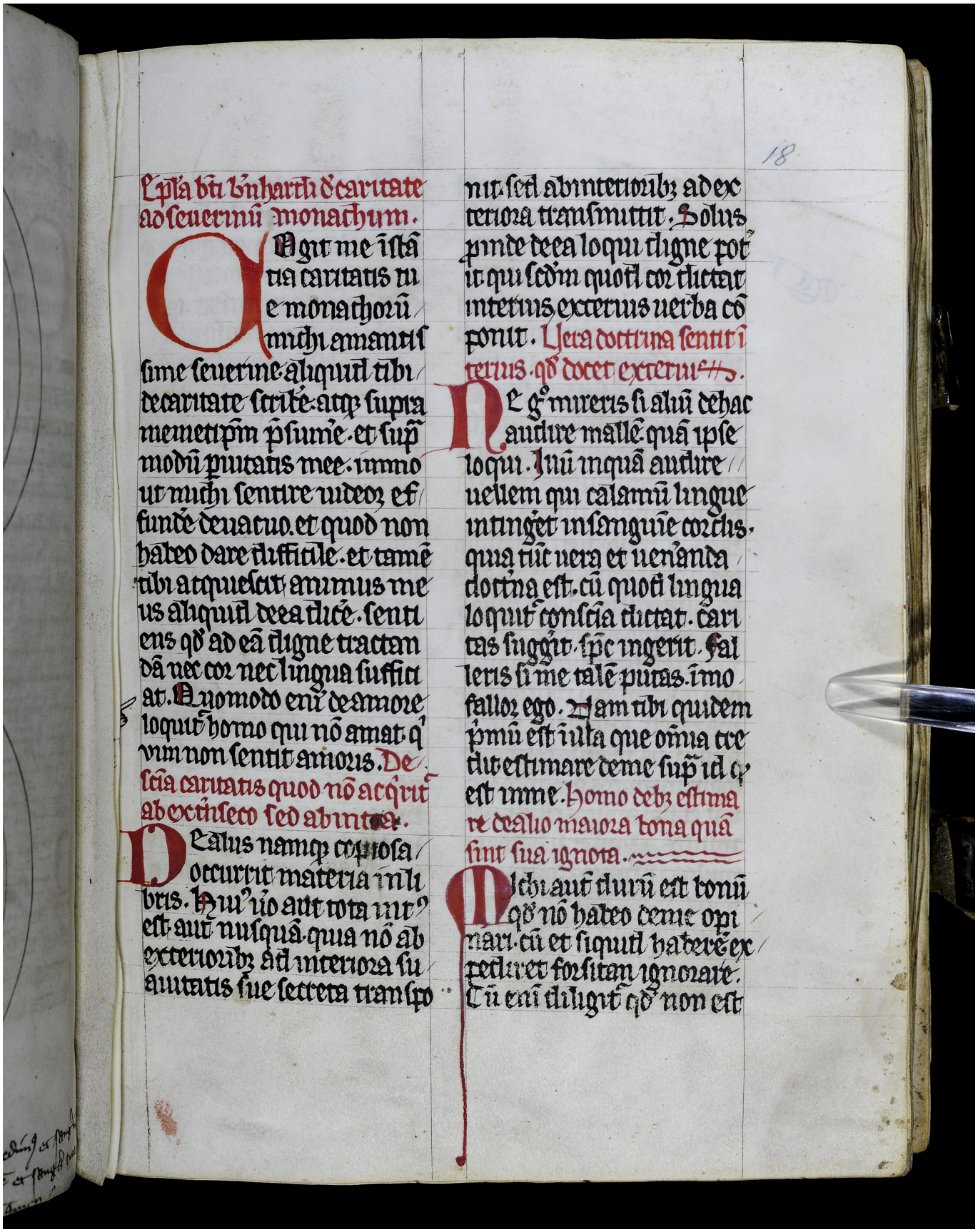

18

Epla bti bnharth de caritate ad seuerinū monachum.

QUgit me ista caritatis tue monachorū mihi amantissime seuerine aliquid tibi de caritate scribe atq; supra memetipm psume. et sup modū putatis mee. immo ut michi sentire uideor. effunde de uase tuo. et quod non habeo dare difficile. et tame tibi atq; elat animus meus aliquid de ea dice. sentiens qđ ad eā digne tractandā nec cor nec lingua sufficiat. Quomodo enī de amore loquit homo qui nō amat. q̄ vim non sentit amoris. De scīa caritatis quod nō acq̄rit ab exterioribz sed abintra.

Dalus namq; copiosa occurrit materia in libris. Huius uo aut tota intra est aut nusquā. quia nō ab exterioribz ad interiora sue animatis sue secreta transpo nit sed abinterioribz ad exteriora transmittit. Solus pnde deea loqui digne potuit qui sedm quosdā contuetur interius exterius uerba cōponit. Uera doctrina sentit interius. qđ docet exterius.

Ne gemireris si aliū de hac auctore mallē quā ipse loqui. Imō inquā auctore uellem qui calamū linguę intingeret in sanguine cordis. quia tūc uera et uenanda doctrina est. cū quosdā lingua loquit conscia dictat. caritas suggrit. spes ingerit. Falleris si me talē putas. imo fallor ego. Nam tibi quidem pmū est nulla que oīa de te estimare deme sup id q̄ est in me. Homo debz estimare de alio maiora bona quā sint sua ignora.

Michi aut durū est bonū qđ nō habeo deme opinari. cū et siquid haberē expectaret fortitan ignorare. Tū enī dilugit qđ non est